

Nogle af udvalgets spørgsmål til skatteministeren og dennes besvarelse heraf

Spørgsmål 1:

En udførlig analyse og kommentarer udledes vedrørende forslaget sandsynlige direkte og afledede provenuvirkninger.

Spørgsmål 2:

Hvilke skøn kan ministeren finde vedrørende det maksimale provenutab som følge af forslaget?

Svar:

Beslutningsforslaget går ud på at fremme den private opsparing ved en præmieringsordning. Præmieringen skal ifølge forslaget ske ved at give den enkelte skatteyder mulighed for at fratække indskud på opsparingskonti i den skattepligtige indkomst, såfremt opsparingen modsvares af en indkomststigning. Fradraget udgør 20 pct. af det opsparede beløb, dog højst 15.000 kr., og skal bindes i mindst 3 år.

Provenutabet ved forslaget afhænger af, hvor mange skatteydere der i givet fald vil udnytte ordningen og med hvilke opsparingsbeløb. Det er ikke muligt at skønne over dette omfang på grund af manglende erfaringsmateriale og dermed heller ikke over størrelsen af provenutabet.

Det er imidlertid givet, at der vil være store kontrolproblemer forbundet med forslaget. Det gælder såvel afgørelsen af, hvornår opsparing sker ud af en indkomststigning, som afgørelsen af, om opsparingen er lånefinansieret. Det vil være overordentlig vanskeligt at opbygge et system, der kan sikre, at disse betingelser er opfyldt. Dertil kommer, at det er meget svært at vurdere, hvorvidt fradragets ordning vil føre til en forøgelse af nettoopsparingen. En del skatteydere vil formentlig udnytte fradragsmuligheden uden af den grund at øge deres opsparing, og disse skatteydere vil alt andet lige få øget deres disponible indkomst og får dermed mulighed for at øge deres forbrug. I modsæt-

ning til hensigten vil forslaget derfor kunne påvirke betalingsbalancen negativt.

Endelig vil præmiering ved fradrag i den skattepligtige indkomst stride mod principperne i skattereformen, der bl.a. gik ud på at foretage en fradragssanering.

Selv om sigtet med forslaget er det rigtige, er fremgangsmåden ikke hensigtsmæssig. Det særlige opsparingsudvalg, som regeringen har nedsat, analyserer i øjeblikket forskellige muligheder for at fremme den private opsparing. Det er regeringens opfattelse, at opsparingsfremmende tiltag bør afvente udvalgets rapport.

Spørgsmål 3:

Hvilke erfaringer har skatteadministrationen gjort vedrørende de sidste 35 års ordninger med skattepræmieret opsparing?

Svar:

Der har gennem de sidste 35-40 år været foretaget flere undersøgelser i relation til præmiering af opsparing. Som eksempler kan nævnes en betænkning fra 1952 om skattelettelse for privat opsparing og betænkning nr. 378 fra 1964 om skattebegunstigelse for opsparing.

Der har også været lovgivet om emnet. Det kan således nævnes, at den førstnævnte betænkning resulterede i vedtagelsen af lov nr. 294 af 29. september 1954 om præmiering af opsparing, der pr. 1. januar 1959 afløstes af en mere permanent opsparingsfremmende lovgivning - reglerne om kapitalbindingskonti i afsnit II i renteforsikringsloven (lov nr. 150 af 2. august 1958). I 1966 blev reglerne om kapitalbindingskonti udskilt fra renteforsikringsloven for allerede i 1967 at blive helt ophævet.

Omtales i denne forbindelse bør også dels lov nr. 168 af 7. juni 1958 om en opsparingsordning for unge forsørgere, der blev ophævet i 1961, dels lov nr. 372 af 1. december 1962 om